

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22Csp/131/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117214428
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2117214428.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovaným: 1/ F. X., N.. XX.XX.XXXX, trvale bytom X.. X. XXXX/XX, C., 2/ B. X., N.. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X. XXXX/XX, C., o zaplatenie 4.480,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a v 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.697,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.025,48 eur od 06.06.2014 do 24.06.2014, zo sumy 1.871,48 eur od 25.06.2014 do 24.07.2014, zo sumy 1.717,48 eur od 25.07.2014 do 15.05.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.697,48 eur od 16.05.2015 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,- eur splatných vždy do 28. dňa v mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čí len jednej splátky, sa stane splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 01.06.2017, doručenou tunajšiemu súdu dňa 05.06.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.480,85 Eur, žalovaná v 1. rade je povinná zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy vo výške 4.589,63 eur od 06.06.2014 do 24.06.2014, žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 4.589,63 Eur od 03.06.2014 do 24.06.2014, žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy vo výške 4.483,08 Eur od 25.06.2014 do 24.07.2014, úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy vo výške 4.370,05 Eur od 25.07.2014 do 15.05.2015, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy vo výške 4.350,05 Eur od 16.05.2015 do zaplatenia, ako aj priznania náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými uzavrel dňa 10.09.2009 Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným spotrebný úver vo výške 7.400,- Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v lehote splatnosti 84 splátok úveru vo výške 122,74 Eur splatnými vždy k 10. dňu v mesiaci. Dátum splatnosti prvej splátky bol medzi stranami dohodnutý k dňu 10.12.2009 a dátum poslednej mesačnej splátky a zároveň termín konečnej splatnosti bol dohodnutý k 10.09.2016. Žalovaní čerpali úver jednorazovo dňa 10.09.2009. Žalobca a žalovaní sa v úverovej zmluve dohodli na vrátení poskytnutého spotrebného úveru a na zaplatení úrokov z úveru a poplatkov v celkovej výške 2.348,59 Eur. Úrok z úveru bol určený na základe fixnej sadzby spotrebného

úveru vo výške 7,50% ročne, ročná percentuálna miera nákladov bola ku dňu podpisu úverovej zmluvy vo výške 8,72% a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola vo výške 13,43%. z vedeného vyplýva, že celkové náklady dlžníka na spotrebný úver, teda budúca hodnota spotrebného úveru bola vo výške 9.748,59 Eur. Počas trvania zmluvného vzťahu žalovaní vykonali na poskytnutý spotrebný úver úhrady v celkovej výške 5.374,52 Eur. z uvedenej sumy bola na istinu spotrebného úveru započítaná suma vo výške 2.810,37 Eur, na úroky suma vo výške 2.058,43 Eur, na poplatky z úveru a upomienky suma vo výške 406,35 Eur, na úroky z omeškania suma vo výške 8,49 Eur a na poplatky za poistenie úveru suma vo výške 90,88 Eur. Žalovaní neplnili dohodnuté splátky riadne a včas, z ktorého dôvodu žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a výzva na predčasné platenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.05.2014 bola žalovaným zaslaná dňa 21.05.2014. Žalovaná v 1. rade si predmetnú výzvu prevzala dňa 29.05.2014, žalovaný v 2. rade si predmetnú výzvu neprezul. Žalovaným bola poskytnutá lehota 7 dní od doručenia predmetnej výzvy na úhradu zostatku úveru vo výške 4.807,17 Eur, ktorý pozostáva z istiny úveru vo výške 4.589,63 Eur, úrokov vo výške 127,54 Eur a z poplatkov vo výške 90,- Eur. po ukončení zmluvného vzťahu žalovaní vykonali na poskytnutý úver úhrady v celkovej výške 328,- Eur. Žalobca k žalobe ako dôkazy pripojil Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10.09.2009, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., Výpis z úverového účtu, Výzva na predčasné splatenie zo dňa 16.05.2014, doručenky.

3. Žalovaným v 1. v 2. rade bola žaloba s prílohami doručená dňa 21.09.2017. Žalovaná v 1. rade vo vyjadrení k žalobe uviedla, že sú si vedomí záväzku voči žalobcovi a chcú ho splatiť, ale v nižších splátkach, aby dokázali splácať aj iné úvery, ktoré majú, byt, stravu a lieky. Ďalej uviedla, že v čase, keď si úver brali mali dostatočný príjem, ale v roku 2011 sa ich finančná situácia zmenila, žalovaný v 2. rade zostal na plnom invalidnom dôchodku a nedokázali riadne a včas splácať svoje záväzky. Zdravotný stav žalovaného v 2. rade sa zhoršoval (infarkt, cukrovka, mozgová príhoda, amputácia dolnej končatiny), pričom sú s tým spojené aj zvýšené výdavky na lieky a cestovanie k lekárom. Takisto zdravotný stav žalovanej v 1. rade sa zhoršovala v roku 2017 bola od apríla dlhodobo práceneschopná. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe nevyjadril.

4. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

6. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

7. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 17.01.2020, pričom vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov a výsluchom žalovanej v 1. rade, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí o odročenie pojednávania nežiadali, svoju neúčast' neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

8. Žalovaná v 1. rade v konaní uviedla, že zo strany žalobcu jej bola poskytnutá informácia, že pohľadávka bola zo žalobcu postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., chcela sa so žalobcom dohodnúť na splátkach. Potvrdila, že úver čerpali a takisto nepoprela splatenú sumu na úver. Úver nevedeli splácať z dôvodu zdravotných problémov manžela, ktorý prestal pracovať zo zdravotných dôvodov, následne bola aj ona dlhšie práceneschopná. Jej príjem v čistom je 850,- Eur. Má aj zrážky zo mzdy vo výške 55,- Eur, ďalej spláca úvery, ktoré má od nebankových spoločností, ktoré si brali z dôvodu zdravotného stavu manžela, tam má splátky vo výške približne 200,- Eur mesačne celkom. Ďalej poberá aj invalidný dôchodok aktuálne vo výške 307,- Eur. Iné príjmy už nemá. Manžel - žalovaný v 2. rade je invalidný, poberá invalidný dôchodok vo výške 246,70 Eur, iné príjmy nemá. Platí mu opatrovateľku okolo 200 eur mesačne. Vyživovacie povinnosti nemá. Vlastní dvojizbový byt vo výlučnom vlastníctve, v C.. Iné výdavky, okrem bežných výdavkov v súvislosti s domácnosťou nemá. Žalovaný v 2. rade má zvýšené výdavky na lieky. Má ťažký zdravotný stav. Splácať úver by vedela v splátkach po 50,- Eur, nakoľko má aj iné úvery. Spláca úver aj sestre splátkami vo výške 150,- Eur mesačne a v trvaní asi ešte 4 roky.

9. Žalobca ako veriteľ a žalovaná v 1. rade ako dlžník a žalovaný v 2. rade ako spoludlžník uzavreli dňa 10.09.2009 Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovaným peňažné prostriedky v sume 7.400,- Eur, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 122,74 Eur. Ročná úroková sadzba bola vo výške 7,50%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 13,43%. Termín konečnej splatnosti úveru bol určený spôsobom 10.09.2016. Spotrebný úver bol určený na splatenie zostatku spotrebiteľských úverov. Ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 8,72%, celkové náklady dlžníka (výška úrokov s poplatkami) boli vo výške 2.348,59 Eur, pričom budúca hodnota spotrebného úveru bola vo výške 9.748,59 Eur, z toho istina 7.400,- Eur a výška úrokov 2.348,59 Eur. V časti Poistenie schopnosti splácať splátky spotrebný úver je uvedené vyhlásenie dlžníka, že si je vedomý, že podpisom tejto zmluvy o pôžičke zároveň vyjadruje súhlas s poistením schopnosti splácať splátky poskytnutej pôžičky. Poistenie vzniká na základe Rámcovej zmluvy o poistení, uzatvorenej medzi spoločnosťou (ako poisťníkom) a Poisťovňou Generali Slovensko poisťovňa, a.s. (ako poisťiteľom) a Všeobecných poisťných podmienok poisťiteľa, a to v rozsahu Základného súboru poistenia A), resp. v prípade vyznačenia žiadosti o Komplexný súbor poistenia B) v rozsahu Komplexného súboru poistenia. V zmluve je uvedený Komplexný súbor poistenia A), ktorý je vyznačený krížikom. Z článku 6 ods. 6.2 Všeobecných obchodných podmienok (VOP) vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 10.12.2009 a posledná dňa 10.09.2016. Žalovaní na uvedenú zmluvu, vychádzajúc z nesporného tvrdenia žalobcu, zaplatili sumu 5.374,52 Eur. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.05.2014 vyplýva, že žalobca žalovaným oznámil, že predmetný úver vyhlásil za predčasne splatný, pričom zároveň žalovaným vyzval na zaplatenie dlžnej sumy so 7 dní od doručenia výzvy. Žalovaná v 1. rade predmetnú výzvu prevzala dňa 29.05.2014 a žalovaný v 2. rade výzvu neprevzal, zásielka sa žalobcovi dňa 26.05.2014 vrátila ako neprevzatá.

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 2 psím. a) zákona č. 258/2001 Zz. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

14. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

16. Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2 a 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 8 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 517 ods. 2 OZ platnom a účinnom ku dňu vzniku omeškania ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 788 ods. 1 až 4 OZ poisťovacou zmluvou sa poisťovateľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťovateľom poisťovaciu zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné. Poisťná zmluva obsahuje najmä a) výšku poisťnej sumy, v prípade poisťovania osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c) poisťnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poisťovania osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisťného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťovaciu zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poisťovania osôb pri predčasnom ukončení poisťovania. Súčasťou poisťnej zmluvy sú všeobecné poisťné podmienky poisťovateľa (poisťné podmienky), na ktoré sa poisťná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťovateľom zmluvu uzavrel, oznámené. V poisťnej zmluve sa možno od poisťných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisťného.

25. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Právny vzťah založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona

č. 129/2010 Z. z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože im bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

28. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti.

29. Žalobca a žalovaní v 1. a v 2. rade uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. e) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený výslovne a zrozumiteľne, pretože pri výške splátky 122,74 Eur a počte predpísaných splátok 84, celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 10.310,16 Eur a nie 9.748,59 Eur, ako sa uvádza v zmluve.

30. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovaným v 1. a v 2. rade považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátení plnenia zo strany žalovaných.

31. Súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016 v obdobnej veci ako je prejednávaná, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku č. k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom

prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.02.2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konštatoval súd prvej inštancie.“

32. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a K. A., súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

33. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „(28.) v danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. (29.) V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... (32.) Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

34. Navyše, Krajský súd v Trnave v rozsudku č. k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018 vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

35. Ako už súd uviedol, v prejednávanom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovaným považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy)

za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené má žalobca nárok len na zaplatenie nevrátenej istiny úveru. Nebolo sporné, že žalovaným v 1. a v 2. rade bol poskytnutý úver vo výške 7.400,- Eur a že žalovaní na splátkach zaplatili sumu 5.374,52 Eur do zosplatenia a sumu 328,- Eur po zosplatení, splátkami vo výške 154,- dňa 24.06.2014, vo výške 154,- Eur dňa 24.07.2014 a vo výške 20,- Eur dňa 15.05.2015.

36. Čo sa týka nároku na úhradu poistného, v tejto časti nepovažoval súd žalobu za dôvodnú, nakoľko poistenie tak ako bolo dojednané v predmetnej úverovej zmluve nezodpovedá ustanoveniam § 788 OZ o poistných zmluvách, a preto podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že by k vzniku poistenia došlo.

37. Keďže žalovaní peňažný záväzok včas a riadne nespĺnili, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaných popri plnení istiny i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 06.06.2014, nakoľko žalobca úver zosplatnil dňa 16.05.2014, pričom v oznámení o zosplatení určil žalovaným v 1. a v 2. lehotu na plnenie 7 dní od doručenia oznámenia. Oznámenie bolo žalovanej v 1. rade doručené dňa 29.05.2014, kedy ho osobne prevzala a žalovanému v 2. rade dňa 26.05.2014, kedy sa zásielka vrátila žalobcovi ako neprevzatá. Do omeškania sa žalovaní dostali až uplynutím lehoty na plnenie žalovanej v 1. rade, t. j. dňa 06.06.2014, nakoľko obaja žalovaní sú zaviazaní plniť spoločne a nerozdielne. Keďže ide o spoločný záväzok, nemožno zaviazať každého z dlžníkov plniť zvlášť, resp. od rozdielnej lehoty. S poukazom na § 10c a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. odo dňa omeškania od 06.06.2014 vo výške 8,15%, tak ako si žalobca úrok z omeškania uplatnil, aj keď by mal nárok na úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne (základná úroková sadzba bola od 11.06.2014 do 09.09.2014 vo výške 0,25%). Keďže žalobca si úrok z omeškania uplatnil v nižšej výške 8,15% a neskôr 8,05% súd mu ho priznal vo výške tak ako si ho uplatnil, keď bol viazaný podanou žalobou a nemohol žalobcovi priznať viac.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 1.679,48 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy od 06.06.2014 do 24.06.2014, zo sumy 1.871,48 eur od 25.06.2014 do 24.07.2014, zo sumy 1.717,48 eur od 25.07.2014 do 15.05.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.697,48 eur od 16.05.2015 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku III. zamietol, tak v istine ako aj v prislúchajúcom prislúšenstve.

39. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

40. Súd súčasne vzhľadom na návrh žalovaných, ako aj na ekonomickú situáciu žalovaných, ale aj s prihliadnutím na výšku nesplatennej sumy umožnil žalovaným splniť dlh v splátkach, ktoré určil vo výške 80,- Eur mesačne. Súd prihliadol, že žalovaní sú obaja poberatelia invalidných dôchodkov, pričom žalovaný v 2. rade má zhoršený zdravotný stav z dôvodu viacerých diagnóz a zároveň splácajú ďalšie úvery. Súd zároveň prihliadal aj na skutočnosť, aby bol dlh žalovanou zaplatený v lehote troch rokov, pričom na ochranu žalobcu slúži, že v prípade ak dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh.

41. K návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nárok, súd s poukazom na ustanovenie § 283 CSP uvádza, že nemohol rozhodnúť týmto spôsobom, keďže žalovaní tvoria nerozdielne spoločenstvo, keďže ak na strane žalovaného vystupuje viacero subjektov, je na vydanie rozsudku pre uznanie nároku potrebné, aby nárok žalobcu uznali všetci žalovaní; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgtembrhaytemjsfzygc4tbm5zgczrngi4dg>>. V prejednávanej spore nešlo o samostatné spoločenstvo a žalovaný v 2. rade nárok žalobcu neuznal, keď na vyjadrení zo dňa 29.09.2017 absentoval jeho podpis.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

45. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení a § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovaným, ktorí by inak na náhradu trov konania mali nárok, nakoľko boli v konaní úspešnejší, keďže žalobca sa domáhal zaplata sumy 4.480,85 Eur, pričom úspešný bol v časti o zaplata 1.697,48 Eur (čo predstavuje úspech žalobcu 38% a zvyšok je úspech žalovaných 62%). Žalovaní by teda mali nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovaným v konaní žiadne trovy nevznikli, súd im vo výroku III. náhradu trov konania nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).